

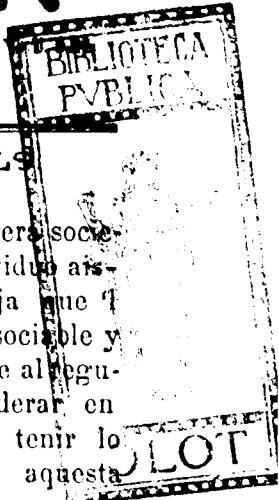
SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTA
CENTRE CATALANISTA.

ANTICHS SISTEMAS ELECTORALS

Essent la verdadera base de tota societat civil, la primera societat de que forma part l'individu, la familia, y no l'individu aislat com ab un error manifest pretenen alguns utopistas; ja que l'home per son fi y per sas necessitats es irremisiblement sociable y deu viurer per lo tant necessariament associat, d'aquí que al regular los drets polítics dels ciutadans se 'ls hagi de considerar en relació ab la familia, ó siga la societat doméstica, y aixís tenir lo estat com una reunió de familias y no d'individuos. En aquesta sòlida doctrina s'inspiraren sempre los autors de las nostras antigas constitucions y usatges. Aixís se sabia per las estadísticas quants *fochs*, ó llars, contava Catalunya y no s'averiguá jamay quants individus, puig que d'aquest coneixement res se n'esperava que utilisés á las contribucions, al servey de las armas ó al sistema electoral, que sempre 's feyan per llars ó familias.

De manera que en Catalunya lo sistema electoral fou *universal* pera tots los *caps de casa* ó gefes de familia. Tots los homes emancipats pel matrimoni ab títol de vehinat, tots pobres ó rics encara que sa posició los privés de contribuir en res á las cargas del estat per lo sol fet de regir los destíns de una familia eran electors.

Al principi y quan encara no hi havían disposicions expressas regulant lo sistema de elegir als representants del poble, ja pera la administració comunal, ja pera portar sa veu á las Corts, se feya convocant lo veguer ab públich pregó á tots los caps de casa que se reunían en la plassa y 'ls concellers presidían desde un balcó ó del alt de l'escala d'un palau, segóns lo lloch, elegintse los síndichs ó diputats lo mateix que 'ls demás cárrechs públichs, á *mes veus* dels presents.

Pero promptly aquesta manera primitiva y per demés senzill^a de practicar la elecció, se feu difícil ja per la imponent reunió de electors que originá l' augment de població, ja també per havershi introduhit alguns abusos. Sent la antiga societat més zelosa que la actual de son decoro y del restabliment de la justicia, acudiren los mateixos pobles als primpeeps de Catalunya per propia iniciativa en demanda de nous privilegis que reguessin lo sistema electoral.

Ab acort del Concell de Cent de Barcelona, Joan I lo cassador otorgá 'l 23 d' Octubre de 1387 un privilegi encaminat á establir un nou ordre de eleccions pera tots los cárrechs públichs, á fi de evitar disturbis y prevenir qualsevulla trampa. Lo procediment que aquest privilegi estatuhia era 'l sistema indirecte en que 's sortejaban algunas personas que feyan de compromissaris ó *elegidors*. Bó será donar una idea de las prácticas electorals á que dongué lloch aquest sistema.

Pera aixó relatarém lo que 's feya en Barcelona per ser mes coneguts los datos referents á aquella capital y per haver sigut també la primera que practicá la elecció dels diputats pel nou sistema, que després s' aná estenent á las altrás poblacions per solicitarho los seus Concells respectius, haventho fet Manresa en l' any 1500. Y aquí convé fer notar de la manera sensata ab que s' introduhían aquestas reformas politicas, que seguint las tradicions de Catalunya s' anavan establint paulatinament en las poblacions que ho demanavan ó s'hi feya necessari per altrás circumstancias, y no pas com avuy día que firmant una ley se fa menjar á tots los espanyols un mateix aliment encara que no 'l vulgan, ó no estigan preparats pera rébrel, ó no convinga á sa naturalesa. Tornant, donchs, á la qüestió, quan los Concellers rebían la Carta real de Convocatoria á Corts, la feyan examinar per alguns prohoms y per los advocats del municipi á fi de cerciorarse de que estava escrita en los termes acostumats y tradicionals; en qual práctica 's veu la prudencia y rigorisme dels homes d' aquells temps, y que pot confondre als que diuen que la nostra antiga monarchia era autoerática, ja que aquest sol detall que ni avuy s' observa en las repúblicas més democráticas, posa en evidencia fins á quin punt lo poble tenia atribucions pera mantenir á ralla l' autoritat soberana, no tolerant ni 'ls més ínfims actes dels

primpeps, que no estiguessen conforme á usatje y á las costums establertas. Aprobada la forma de la Carta real se reunía lo Concell, ó l' Ajuntament com diriam avuy, y's procedía á la elecció de una comissió ó cos de compromissaris, que 's feya de la manera següent: los Concellers, després de jurament, formaban una llista dels individus de las diferents classes en que estavan dividits, ó siga *ciudadáns honrats* que comprenía cavallers, juristas y metjes; *mercaders, artistas y menestrals*. Fetas eixas llistas en las que hi constavan tots los electors y elegibles, se extenían en papeletas los noms y anavan las classes sucesivament á depositar sas papeletas en una urna. De cada classe y al devant de tots sos individus, un Conceller treya á la sort tantas papeletas com membres li corresponían pera formar lo cós de compromissaris, ahont hi tenían representació totas las classes socials. Constituhit que era y en unió ab lo Concell municipal juravan en solemne sessió portarse bé y llealment en la elecció y se verificava aquesta per medi de votació secreta, é immediatament se publicava 'l resultat.

Ara si 's considera que totas aquestas operacions se realisavan en l' espay de pocas horas, que no se sabia quins devían ser los compromissaris fins al moment de ser designats per la sort y que desde llavors fins á ésser feta la elecció ja no eixian de la casa comunal, se tindrà per cert que no hi cabía trampa ni barateria y que, per lo tant, resultavan elegidas aquellas personas que gosavan de més consideració y tenían majors garantías pera 'l mes bon desempenyo de son càrrech.

Pero la previsió de nostres antepassats no pará en aquets procediments rigorosos pera la designació de diputats, sinó que preveyent que un cop elegits hi cabía encara la parcialitat ó las miras egoistas en la emissió del seu dictámen y del seu vot durant l' exercici de son càrrech, establí una Junta anomenada la *vintiquatrena* perquè 's componía de vintiquatre individus, que estava en continúas relacions ab los diputats de la població, (1) los quals no podían realisar cap acte com á tals diputats, sens lo permis de la citada Junta, que además vigilava també si 'ls diputats per dei-

(1) Las poblacions tenían la facultat de nombrar tants diputats com tinguessen á bé, pero sigués quin volgués son número no representavan tots junts mes que un vot.

xadesa se olvidavan de defensar los interessos de la terra. Lo qual era ben diferent de lo que avuy succeheix, que després d' havernos explicat tots los miracles que en bé del pays pretenen realisar á las Corts los candidats, una volta tenen l' acta á la butxaca, se 'n van á Madrit y ab la ajuda del escambell de diputats procuran arreplegar encara que no sigui no mes que una escaletja per hont xutclar lo turró del pressupost, y 'ls electors que 's vagin recreant ab lo recort de las promesas fetas y no cumplertas; aixó al menos generalment parlant, pero bé tenim experiencia de que aixís es en la inmensa majoría dels cassos. Altrament aquella Junta de la *vinti-quatrena* era elegida á la sort y proporcionalment de totas las classes socials, per qual medi totas ellas contribuían á dirigir y assessorar als diputats.

Aquest procediment que havem explicat anteriorment es conegut ab lo nom de sistema mixto de insaculació y de elecció, y á pesar de que se 'n practicá també un altre de insaculació exclusivament, es á dir, en lo qual los diputats eran senyalats directament per la sort, no 's pot menos de regonéixer majors ventatjas en lo primer. En efecte deixant la designació de diputats al etzar, podia succehir que recaigués en personas poch idóneas pera desempenyar tant important cárrech. En cambi en lo sistema mixto, tenim que se sortejavan de cada una de las classes y de entre tots llurs individuos llurs encarregats de votar al diputat, y al estil de lo que 's practica avuy ab los jurats, los compromissaris ó elegidors no se sabia quins serían fins al moment d' haverse de verificar la elecció. D' aquest modo era impossible tota connivencia ó parcialitat y essent lo cós de compromissaris vera representació de totas las classes socials y de tots los jefes de familia sens distinció de posició, lo procediment era eminentment democrátich; puig que com ja hem dit, tots los caps de casa per la sola condició de tals, eran electors y elegibles; qualsevulla podia ser designat per la sort pera formar part de la Junta elegidora, y ser elegit si gosavan de bona reputació y generals simpatías: de la *opinitó*, que avuy se 'n diu.

Ara que 's reflexioni sobre aquell antich sistema altament práctic y estudiat pera que 'ls diputats elegits fossin la verdadera representació de las poblacions, la expressió de llurs interessos y llurs necessitats, y encaminat á evitar que ni ja elegits poguessen corrómpers, ó véndrers, ú olvidarse de son comés, y que se 'ls

compari ab los actuals procediments. Particularment convindria que pensessen en aixó, las classes trevalladoras á qui 's volgué ilusionar ab lo flamant *sufragi univercial* y que ben prompte s' han de convéncer de que tant ab aquest *sufragi*, com ab qualsevol altre que 'ns dongui 'l parlamentarisme, tindrán los obrers, com las altres classes, los diputats que 'ls *concedeixi* lo govern de Madrit, no 'ls que élls votin. Y encara grácias que 'ls que los hi concedeixen se 'ls mantinguin fiels perque ; Deu nos guard d' aquella atmósfera empestada d' immoralitats !

Tal vegada no es molt lluny lo dia en que, si volem que 's obri una nova era de benhauransa pera nostra infortunada Espanya, no haguem de girar la vista á aquellas antigas prácticas y particularment al sistema que havem explicat, que siutetisa perfectament en aquestas paraulas que copiem per acabar, un diputat federal, D. Serafi Olave:—« Lo sistema mixto de elecció é insaculació col·locava, als que aspiravan al honor de ser representants del poble, en la precisió de mereixerho per sos actes públichs, per sas virtuts, per son saber..... y contra 'ls quals res logravan, per absoluta impossibilitat de ser exercits, lo caciquisme, intriga, favor ministerial, coaccions de ofertas, amenassas, etc., etc., que no poden ser posadas en joeh quan entre 10, 20 ó 30.000 electors ningú sab quins van á ser los 10, 20 ó 30 que constituirán la comissió nominadora, incomunicada desde 'l moment de serho, fins després de haver elegit al diputat ó concejal que mereixi sa confiansa » (1).

OTGER D' ATHANA.

(Del *Setmanari Catalá*.)

OBSERVACIONS ATMOSFÉRICAS.—VEGETACIÓ.

JANER DE 1891.

Atmósfera.—En lo passat mes oscilá lo barómetro entre 725 y 741 milímetros, essent de notar que la pressió mínima correspongué al major fret.

Lo termómetro fluctuá entre $-13.^{\circ}$ (dejus de cero) á $+ 14^{\circ}$ (sobre de cero). En 18 días hi hagué baixas dejús de cero en lo matí, la mínima al

(1) «Reseña histórica y análisis comparativo de las constituciones forales de Navarra, Aragón, Catalunya y Valencia.» Cap. VIII (Citad en los Fueros de Cataluña.)»

mitx del dia fou de -1° en lo dia 17. En 4 días la baixa fou de -6° en 1 de -9° aixís com en un sol de -13° . Desde que se coneixen observacions en eixa vila no s' havia sofert una baixa tant forta, que ab lo que s' ha llegit en los diaris se veu que ha sigut molt general.

Cel. —En 19 dias estigué seré y en 7 dias núvol.

Pluja. —Los días 1 y 2 plogué de llevant y ab abundancia y lo 22 feu una petita royna.

Neu. —Neviscajá los días 6 y 16 pero sens importancia.

Glassadas. —En casi tot lo mes geladas ó glassadas, en los días 12 y 13, se vejeren dos varietats de glassada anomenadas *gresil y verglass*, l' última molt notable y desconeguda y que en altre número de la Revista se detallá.

Vents. —Los frets vents N. y S. dominaren lo mes, sobre tot los días 8, 15 y 17 en que se feu sentir lo N. ab violencia. Lo S. O., doná alguna vista millorant en alguns dias la temperatura.

Vegetació. —Com es de suposar lo fret que acusan los datos del passat mes tindrà influencia en contra la vegetació, no cal dir que totas las plantas á la terra estranyas y que no estavan resguardadas han mort ó sofert molt, d' hortalissas no n' han quedat, y en los sembrats s' hi coneixerán los senyals puig que 'l blat clareja.

En las masoverías se glassaren los ous y las patatas, ocasionant bastants perjudicis. Los *erms* ni socarrats estarian mes morts, aixís es que lo bestiar está passant trevalls per poder pasturar. L' arboleda es la que menos ha sentit l' influencia dels frets per sa major potencia, y aixís las *yemas* ó *botóns* ja 's deixen veure.

Los travalls ó conreus dels camps han sigut nulos, lo fret los ha impedit.

Varietats.

LO DIJOUS LLARDER.

Del meu recort encara alguns celebravan los tres dijous que precedeixen á la Cuaresma, ó sian: lo dijous dels *comparaes*, lo dijous de las *comares* y lo dijous *llarder* ó dijous gras com l' anomenan en alres punts de Catalunya. Ara dels dijous dels *comparaes* y de las *comares* ja ningú 'n parla y molt menos se 'ls celebra. Ja cap de las personas que durant l' any han estat padríns juntament, se re-

corda de obsequiar á l' altre com se feya antigament; en tant es aixís que moltes personas ni saben perquè dels dos dijous anteriors al llarder se 'n diu de compares y de comares.

Sols queda lo dijous llarder en observanci i y encara tan transformat que no sembla lo mateix que abans era.

La festa del dijous llarder era general y en nostra vila en que sembla que quan se tracta de fer una *xaripa* s' ha d' anar á fora resultava una festa mes animada que en altres llocs perquè per tots cantons sortía gent á fer la brena del dijous llarder, y 'ls clots arresserats de la Garrinada, los prats de Las Matas que avuy son conreus, las margeras de la riera de Ridaura fins al hostel de la corda y S. Roch, font Pedrera y las Deus, tot anava de gent gran y sobre tot de aquella quitxalla que cadascú ab la tonada que 'ls hi semblava millor cantava aquella famosa cansó que no se si es cansó que diu:

Pel dijous llarder
botifarra botifarra,
pel dijous llarder
botifarra menjaré.

En una ciutat gran abont no hi ha la costum que aqui 's conserva de matar porch la totalitat de las casas que poden, no se 'n sab á mitx d' aixó del dijous llarder, porque aquest es, y sobre tot era, un factor importantíssim. Regularment los menestrals, y qui diu menestrals vol dir totas las familias que matavan porch pera son consum ho feyan cap á las darrerías del carnal, y al dia de la matansa ja 's designan las provisions del dijous llarder, no sols de la familia sino també las que s' havían de donar als pidolayres que entench per tals totas las personas que per una rahó ó altre, ja sia porque treballavan per lo casa ó d' un modo ó altre eran entrantas en la casa anavan á *buscarhi lo dijous llarder*.

Aquestas formavan verdaderas currúas tota la matinada, provehits de sengles cistells tapats, que anavan de una casa á l' altra á buscar la *bona voluntat* dels parroquians que solía ser ó un botifarra ó uns quants ous ó alguna altra cosa per l' estil, y que servia ó no pera celebrar lo dijous llarder segons la economia de la mestressa en quals mans anava á parar lo recapte que algunas vegadas, casi sempre, furnia per una temporada lo rebostet de familias de pochs recursos, estalviantlas de gastar en adobs de l' olla, etc.

Avuy en día lo dijous llarder no es res de lo que era; si be se conserva la costúm de demanar recapte, no es tant general y ni tant justificadas las peticions en la major part dels cassos, la manera de celebrarlo es avuy ben distinta, aquell agradable conjunt de familias que com qui diu sortían en corporació á brenar á fora casi no 's veu, y si no fos porque las criaturetas en tal diada pescan una lleminadura extraordinaria, per la major part de la gent lo dijous llarder es un dia com los altres días festius. Los parroquians de café y d' hostel, que avuy predominan entre'ls homens, fan que aquestos se separin de llurs familias, y ab llurs companys s' entreguin á las mateixas diversions d' altres días sens mes diferencia si nó que las personas donadas á certs excessos, s' entregan á algún excés major que no pocas vegadas fa cáurer llagrimas á qui mal no hi mereix.

Es en resumen lo dijous llarder una de tantas costúms populars que si be se conservan, han suferit tal transformació en lo modo de ferse que tot lo que tenían de típic y de familiar ho ha perdut, es una nova mostra de la perdua de certas cualitats de carácter y de fesomia propias de la sava de nostra rassa que dejenera y 's dissol en las corrents del cosmopolitisme modern.

FOLLÍAS.

I.

No sé qué hi ha en las cansóns
 en las cansóns de ma Terra,
 que quan les sento cantar
 sempre 'm fan venir tristesa.

Tristesa me fan venir,
 però tan dolsa tristesa,
 que ¡ tandebó sóls sentís
 cantar cansóns de ma Terra !

II.

La santa llar dels pagesos
 es un foch per Deu encés
 y alló que encén Deu un día
 sóls pot apagarho Deu.

III.

Diu que la gent de Galicia
 es qui sent mes anyoransa,
 que hi ha gallegos que s' moren
 d' anyorar la mare Pàtria.

Bons gallegos de Galicia,
 l' anyoransa 'ns fa germàns.
 ¡ D' anyorar á Catalunya
 bé n' han mort de catalàns!

IV.

Travalla 'l pagés cantant
 cansóns gayas de la Terra,
 que Terra que llevà pá
 gayas cansóns també lleva.

JOAQUIM RIERA Y BERTRAN.

Noticias generals.

Lo dillúns pròxim passat se repartí una fulla per nostra vila criticant lo establiment del monte-pío que tracta d' establirse en la comarca. Encara que no ve firmada per ningú, com que en ella hi ha conceptes equivocats y son moltes las personas que creuen á ulls cluchs tot lo que está posat ab lletres de motllo, es per lo motiu que passem á rectificarla.

De aquell escrit se desprén que son los patrons, los qui proposan establir la associació. Aixó no es veritat, lo pensament, la iniciativa y los pechs ó molts treballs fets son del *Centre Catalanista* y si gloriá ó responsabilitat hi ha es exclusivament del mateix.

La idea nasqué de la lectura del Reglament que segueixen en la comarca de Sallent, eridant l' atenció de la secció de Industria y Comers lo veure en dit Reglament lo que afins avuy no se havia vist en cap, com es lo socors á las classes mes desvalgudas com son vells, donas, criaturas y esgarrats.

Respecte dels treballs que 's han fet, son tant senzills com deuen ser tots los de las ideas que ellas mateixas s' imposan per sa bondat.

Reunir los patróns, exposárloshi lo pensament, uns aculliren la idea altres nó: reunir una comissió de obrers de varias fábricas per exposarlosi lo mateix y perquè ho consultessin ab sos companys de treball, avuy se espera la resposta; que uns y altres desitjan portar lo pensament en avant, lo Centre tindrà una satisfacció de véuer son pensament acullit; que á una ó altre part no li te conveniencia y no 's pot fer, lo Centre quedarà ab la conciencia tranquila per haver cumplert ab la missió que s' ha imposat de donar acullida á tot quan puga donar gloria, pau, y profit á nostra enconrada.

Diumenge passat en lo *Centro de Católicos* tingué lloch una conferencia que desenrotllá ab complerta satisfacció de la numerosa concurrencia, Lo Rt. D. Jaume Martorell, Párroco del Batalló Cassadors de Figueras sobre 'l tema *Necesidad del trabajo*. Dit senyor fou molt aplaudit al finalisar sa notable disertació.

Per amenissar y completar la vetllada los distingits filarmónichs senyors Llitjós, Rubió, Bassols, Corriols y Casanovas nos feren sentir de un modo poch acostumat en nostra vila, las notables pessas de música següents: Schuber—Marcha. Lapeira—Sinfonía. Gounot—Galia, executadas ab magistral afinació y gust vejentse obligats á repetir una d' ellas.

Los instruments eran piano, harmonium y violíns.

Lo Sr. Marqués de Aguilar elegit diputat á Corts per aquest districte ha reunit 5113 vots.

Lo dijous passat se nota cert moviment en la guarnició d' aquesta plassa y luego se sapigué que 's havia rebut ordre de sortir la tropa al primer avís. Aquest no degué venir per quant no 's ha mogut nostra guarnició. Val mes aixís.

Poca gent sorti á fora lo dia del *Dijous llarder*, sens dubte per lo vent molest que regnava. En nostres carrers no 's notá mes animació que una música que acompanyava una comparsa que parodiava un *Arrenca caixalis* exercint sas funcion, lo protagonista desempenyava son paper ab bona sombra.

Heus aquí 'ls pronóstichs que fa Noberlesoon pera la primera quinsena del corrent Febrer:

En los dos primers dias de Febrer seguirá sa marxa progressiva á través d'Europa, fins al Mediterrani y l' Africa, l' anticicló senyalat á darrers de Janer. Per loj tant, han de continuar sentintse los efectes del últim temporal de Janer en Europa, senyaladament en lo Mediterrani, que es ahont ha de tenir lo centre d' acció en los dos primers dias de Febrer. En aquestos dias, en nostra Península, donada la situació del centre borrascós del NE. y en las demás pròximas al Mediterrani, extenentse sa acció desde aquest mar envers al Centre aixís en las plujas y neus com en los vents d' entre NE. y SE.

Passats aquestos dias continuará la serie d' invasions boreals per Escandinavia, á través de Russia y en direcció al Est, internantse en Assia ó dirigintse envers lo mar Negre. Entre aquestas invasions mercix particular menció una que essent mes intensa, amplia y meridional, ha d' exercir major influencia en nostra Península.

Penetrará en Europa lo día 7 per Escandinavia y al atravesar lo Continent en direcció al mar Negre produhirá fort temporal de neus y plujas, particularment en las regions septentrionals d' Europa, y un mínim important en la temperatura.

En nostra Península se sentirá també influencia d' aquesta borrasca boreal del 7 al 8, produhint un mínim important en la temperatura vents d' entre NO. y NE. y plujas y neus, especialment en las regions septentrionals y del Nordest. Lo dillúns 9 estará situat lo centre de la tempestat boreal en vers los paratjes del mar Negre; per qual motiu en nostra Península se sentirá més la seva influencia en lo Mediterrani, plujas y neus desde aquest mar cap al Centre, vents del NE. seguint baixa la temperatura.

Los somatents armats de Catalunya, durant l' any 1890, han verificat las següents Capturas:

Lladres detinguts y entregats á la autoritat, 42; assessíns, homicidas y causants de feridas, 18; moneders falsos, 1; cassadors furtius, 11; autors d' anònims amenassadors, 2 pescadors furtius, 2; incendiariis, 6; per esvalots y barallas, 12: escapats de la presó, 5; lladres de fruyts, 23, y sospitosos é indocumentats, 2.

Los auxilijs prestats son: á particulars, 12; á varias autoritats, 12, incendis extingits, 30; vidas salvadas de mort imminent, 7; bestiar perdut recuperat per lo somatent y tornat á sos amos, 1, y lluytas á ma armada sostingudas per somatent en defensa de la propietat, 2.

Además s' han moveliasat los somatents de varis districtes para prestar diferents serveys, 25 vegadas en la provincia de Barcelona, 10 en la de Gerona, 12 en la de Lleyda y 31 en la de Tarragona, havent merecut per aquestos serveys se 'ls donessen las gracias per escrit diferentas vegadas per l' Excm. senyor Capitá general y otras autoritats, y que 'l Govern de S. M. hagi concedit cinch creus del Mérit Militar á individuos del somatent.

Segóns la Memoria llegida en la junta general ordinaria d' accionistas del Banch Hispano colonial, celebrada lo dia 31 de Janer, los benefeis liquits de dit establiment ascendiren á 4.666,666'66 pessetas, que 's distribuhiren en aquesta forma: á las 48,000 accions, á rahó de 87'50 pessetas per acció, 4,200,000 pessetas; á la Administració social, 466,666'66.

EXTRACTO

DE LA SESIÓN DEL ILMO. AYUNTAMIENTO, 4 FEBRERO DE 1891.

En dicho dia tuvo lugar la sesión pública ordinaria de primera convocatoria bajo la presidencia del Sr. Alcalde Constitucional.

El Secretario leyó el acta de la sesión anterior la cual fué aprobada por unanimidad.

Seguidamente se acordó aprobar el plano de las obras que D. Lorenzo Lluís vecino de esta villa trata de verificar en la casa de su propiedad sita en la calle de Bellayre núm. 19 y por su retro calle de Germá núm. 8.

Se resolvió luego autorizar á la Sociedad Cuatro Fontanella para que mediante ciertas condiciones de pago y demás, pueda dar en el Teatro de esta villa dos bailes en las noches del 8 y 10 de los corrientes.

Se cedió así mismo á algunos vecinos de esta villa la plazá de toros para presentar el episodio D. Juan de Serrallonga durante los dias de este Carnaval.

Se acordó tener en cuenta la reclamación que formuló el Sr. Bartrolé empleado en el Matadero referente á exceso de trabajo ó conveniencia de arreglarle habitación en dicho establecimiento.